

بخشنامه شانزدهم قانون حفاظت در برابر عفونت بایرن

(BayIfSMV.16)^[۱]

مصوبه ۱ آوریل ۲۰۲۲

(Nr. 210 .BayMBI)

BayRS 2126-1-20-G

به نقل از RedR (سازمان مردم‌نهاد مهندسی امدادسانی بلایا): بخشنامه شانزدهم قانون حفاظت در برابر عفونت بایرن (BayIfSMV) مصوب ۱ آوریل ۲۰۲۲ (Nr. 210, BayRS 2126-1-20-G) که آخرین بار طی مصوبه ۳۰ ژوئن ۲۰۲۲ (BayMBI.Nr. 400) تغییر یافت

بر اساس عبارت ۱ ماده ۳۲ قانون حفاظت در برابر عفونت در ارتباط با بند ۱ ماده ۲۸ و بند ۷ ماده ۲۸ الف همین قانون (IfSG)، مصوب ۲۰ ژوئیه ۲۰۰۰ (BGBl. I S. 1045) که آخرین بار پیرو ماده ۴ قانون مصوب ۱۸ مارس ۲۰۲۲ (BGBl. I S. 473) اصلاح شد، و در ارتباط با شماره ۵ ماده ۹ قانون DelV (مقررات تفویض اختیار) مصوب ۲۸ ژانویه ۲۰۱۴ که آخرین بار پیرو مقررات مصوب ۱۵ مارس ۲۰۲۲ (GVBl. S. 79) تغییر یافت، وزارت سلامت و مراقبت بایرن مقرر می‌دارد:

^[1] در این خصوص به دلایل مذکور در بند ۷ ماده ۲۸ الف قانون حفاظت در برابر عفونت، در نشریه ایالتی بایرن (BayMBI) به شماره ۲۱۱ مصوب ۱ آوریل ۲۰۲۲ رجوع شود.

قسمت ۱ مقررات اجرایی عمومی

ماده ۱ توصیه‌های رفتاری عمومی

^۱ همگان به حفظ فاصله ۱/۵ متری از دیگران، هر جا که ممکن باشد، و رعایت موازین بهداشتی ترغیب می‌شوند. ^۲ به رغم ماده ۲، حداقل به استفاده از ماسک پزشکی و هوادهی کافی توصیه می‌شود. ^۳ برای محل‌های کسب و کار، مراکز، برنامه‌ها و مناسبت‌هایی که با رفت و آمد افراد همراه است، توصیه به تدوین طرح بهداشتی می‌شود که به ویژه شامل تسهیلاتی برای در اختیار گذاشتن مواد ضدعفونی‌کننده و جلوگیری از تماس‌های غیرضروری باشد.

ماده ۲ الزام به استفاده از ماسک

^(۱)

۱. برای مسافران در وسایل نقلیه عمومی و نیز برای کارکنان بازرسی و سرویس‌دهی و رانندگان و هدایت‌کنندگان وسایل نقلیه، در صورتی که ناگزیر به تماس فیزیکی با سایر افراد باشند،

۲. در ساختمان‌ها و فضاهای بسته و سرپوشیده زیر و نیز وسایل نقلیه مسقف، در صورتی که استفاده از ماسک از بروز خطر در افرادی که به دلیل سن یا وضعیت سلامتی خود ابتلای آن‌ها به کووید-۱۹ عوارض شدید یا کشنده در بر دارد، ضروری است،

الف) مطب‌های پزشکی

ب) بیمارستان‌ها

پ) مراکز جراحی سرپایی

ت) بیمارستان‌ها و مراکز پیشگیری و خدمات توانبخشی که مراقبت‌هایی شبه‌بیمارستانی ارائه می‌کنند

ث) مراکز دیالیز

ج) درمانگاه‌های روزانه

چ) مراکز امداد

ح) مراکز بستری و نیمه‌بستری که مشمول عبارت ۱ بند ۵ ماده ۲۳ قانون حفاظت در برابر عفونت نمی‌شوند و جهت مراقبت و نگهداری از افراد مسن، معلول یا نیازمند پرستاری می‌باشند و نیز مراکز مشابه آن به استثنای مهدکودک‌های درمانی

۳. ساختمان‌ها و فضاهای سرپوشیده غیرخصوصی مربوط به اسکان بی‌سرپناهان و مراکز اسکان پناهجویی، افرادی که ملزم به ترک فوری کشور می‌باشند، پناهندگان و مهاجران آلمانی تبار

استفاده از ماسک پزشکی (قانون ماسک اجباری) الزامی است. ^۲ بر همین اساس، شماره ۲ عبارت ۱ در رابطه با خدمات مراقبتی و پرستاری زیر مصداق دارد:

۱. مراکز خدمات مراقبتی سرپایی، مراکز مراقبت ویژه سرپایی، خانه‌های مشترک یا سایر اشکال سکونت گروهی و مشترک،

۲. شرکت‌ها و خدمات بستری و نیمه‌بستری که مشمول عبارت ۱ بند ۵ ماده ۲۳ قانون حفاظت در برابر عفونت نمی‌شوند و خدماتی مشابه به مراکز مذکور در حرف ح شماره ۲ عبارت ۱ بند ۱ به آن‌ها اشاره شد ارائه می‌کنند، به استثنای خدمات حمایتی روزانه در مفهوم عبارت ۲ بند ۱ ماده ۴۵ الف کتاب یازدهم قانون تأمین اجتماعی.

(۲) الزام به استفاده از ماسک با ارائه دلایل موجه منتهی می‌گردد.

(۳) ^۱ افراد زیر از پوشش ماسک معاف‌اند:

۱. کودکان تا ۶ سال؛

۲. افرادی که دلایل موجهی ارائه دهند که به دلیل معلولیت، امکان استفاده از ماسک را نداشته، پوشاندن دهان و بینی به لحاظ سلامتی برایشان ممکن نبوده یا غیرقابل تحمل است، مشروط بر آن که این امر بلافاصله در محل، و به طور مشخص، با ارائه اصل گواهی پزشکی کتبی شامل ذکر نام کامل، تاریخ تولد و دلایل معافیت از پوشش ماسک قابل اثبات باشد.

برداشتن ماسک، به منظور شناسایی هویت یا گفتگو با افراد دچار نقص شنوایی بلامانع است. ^۳ برای کارکنان، استفاده از ماسک پزشکی در طول فعالیت روزانه آن‌ها بر اساس مقررات ایمنی شغلی اعمال می‌شود.

(۴) برگزارکنندگان مناسب‌ها ملزمند از رعایت مقررات مربوط به پوشش ماسک اطمینان حاصل کنند.

ماده ۳ الزامات انجام تست در مراکز

(۱) ^۱ ورود افراد به

۱. مراکز و شرکت‌ها مطابق حروف ب و ح شماره ۲ عبارت ۱ بند ۱ ماده ۲

۲. زندان‌ها، بازداشتگاه‌های پناهجویان اخراجی، سایر مراکز اصلاحی و سایر بخش‌ها و مراکز، در صورتی که و چنانچه آن مرکز برای محرومیت دائمی از آزادی باشد، به ویژه بیمارستان‌های روان‌پزشکی، خانه‌های نگهداری و مراقبت از جوانان و سالمندان،

تنها برای افرادی مجاز است که مطابق شماره‌های ۲، ۴ و ۶ ماده ۲ مقررات استثنایی حفاظتی کووید-۱۹ (SchAusnahmV)، واکسینه‌شده یا بهبودیافته از بیماری یا تست شده باشند. ^۲ در موارد مذکور در شماره ۱ عبارت ۱ و نیز برای بازدیدکنندگان در مذکور در شماره ۲ عبارت ۱ گواهی تست کرونا، حتی برای واکسینه شده یا بهبود یافته‌ها مطابق شماره ۲ و ۴ ماده ۲۲ مقررات استثنایی حفاظتی کووید-۱۹، به طوری که برای صاحبان کسب و کار و کارکنان واکسینه شده یا بهبود یافته نیز ارائه تست کرونا حداقل دو بار در هفته مطابق با عبارت ۱ بند ۵ که انجام آن، مطابق با شماره ۳ عبارت ۱ ماده ۵ بدون نظارت نیز ممکن است، الزامی است. ^۳ صاحبان کسب و کار موظف‌اند نتایج تست را به مدت دو هفته بایگانی کنند، همچنین جهت بررسی مدارک ارائه شده مربوط به واکسیناسیون، بهبودیافتگی و گواهی تست افراد، هنگام ورود به همراه شناسایی هویت هر یک از افراد اقدام نمایند.

(۲) برای صاحبان کسب و کار و کارکنان مراکز و شرکت‌ها مطابق عبارت ۲ بند ۱ ماده ۲، به شرط ارائه خدمات مراقبتی و پرستاری بند ۱ معتبر است.

(۳) همراهی فرد در حال احتضار در همه حال مجاز است.

(۴) ^۱ زندانیان یا کسانی که در توقیف احتیاطی به سر می‌برند و به طور موقت زندان را ترک کرده‌اند، ملزمند در روز بازگشت به زندان و نیز تا هفت روز پس از بازگشت خود مطابق عبارت ۱ بند ۵ گواهی تست کرونا ارائه دهند. ^۲ برخلاف عبارت ۱ زندانیان یا کسانی که در حبس احتیاطی به سر می‌برند باید مطابق شماره‌های ۲ و ۴ ماده ۲ مقررات استثنایی حفاظتی کووید-۱۹ واکسینه‌شده یا بهبودیافته‌اند، در هفت روز نخست پس از بازگشت خود به زندان مطابق عبارت ۱ بند ۵ گواهی تست کرونا ارائه دهند.

(۵) ^۱ چنانچه طبق این آیین‌نامه، برای استفاده یا ورود به مراکز، شرکت‌ها یا مناطق خاصی ارائه مدرک جهت اثبات عدم ابتلا به کروناویروس سندرم حاد تنفسی ۲ (گواهی تست کرونا) مقرر شده باشد، به همراه داشتن گواهی کتبی یا الکترونیکی منفي مربوط به انجام تست‌های زیر ضروری است:

۱. تست پی.سی.آر، تست آنتی‌بادی فوری بر بالین بیمار (PoC-PCR) یا یکی دیگر از تست‌های فناوری تکثیر اسید نوکلئیک، که حداکثر ۴۸ ساعت قبل انجام شده است،

۲. تست آنتی‌بادی فوری بر بالین بیمار (PoC-PCR) که حداکثر ۲۴ ساعت قبل انجام شده است،

۳. یکی از تست‌های خود-تشخیصی کرونا (Selbsttest) که مورد تأیید مؤسسه فدرال دارو و تجهیزات پزشکی باشد، و تحت نظارت و حداکثر ۲۴ ساعت قبل انجام شده است،

که به علاوه با ماده ۲۲ الف مقررات استثنایی حفاظتی کووید-۱۹ نیز مطابقت داشته باشند.^۲ افراد زیر را می‌توان به عنوان فرد تست شده در نظر گرفت:

۱. کودکان تا ۶ سال،

۲. کودکانی که هنوز به مدرسه نمی‌روند.

قسمت ۲ مقررات پایانی

ماده ۴ مقررات تکمیلی، استثنائات

(۱) سایر مقررات یا دستورات تکمیلی مسئولین اجرای قانون محافظت در برابر عفونت مذکور در عبارت ۲ بند ۷ ماده ۲۸ الف قانون حفاظت در برابر عفونت همچنان به قوت خود باقی است.

(۲) در موارد استثنایی و تا جایی که از لحاظ قوانین حفاظت در برابر عفونت قابل قبول باشد، بنا به درخواست، امکان صدور مجوز توسط ادارات ذیربط منطقه وجود دارد.^۳ در مواردی که گروهی از مردم یا شرایط عمومی تحت تأثیر قرار می‌گیرد، صدور مجوز مطابق با عبارت ۱ و تنها به شرط موافقت مسئولین دولت امکان‌پذیر است.

ماده ۵ رفتار خلاف مقررات عمومی

تخلف از نظم عمومی مطابق شماره ۲۴ بند ۱ الف ماده ۷۳ قانون حفاظت در برابر عفونت، در مورد کسی مصداق دارد که عمداً یا سهواً یکی از اقدامات زیر را انجام دهد:

۱. برخلاف ماده ۲، از ماسک استفاده نکند و یا برخلاف بند ۴ ماده ۲، به عنوان برگزارکننده مراسم الزام به استفاده از ماسک را تصمیم نکند
۲. برخلاف ماده ۳ بدون این که واکسینه شده، از بیماری بهبود یافته و یا تست شده باشد وارد یکی از مراکز فوق‌الذکر شده و یا به استفاده از یکی از خدمات پیش‌گفته اقدام نماید و یا به عنوان برگزارکننده یا صاحب کسب یا مرکزی، مطابق عبارت ۳ بند ۱ ماده ۳، همچنین در رابطه با بند ۲ ماده ۳، اطمینان حاصل نکند که مهمانان، کارکنان یا کارکنان داوطلب واکسینه‌شده، بهبود یافته و یا تست شده‌اند و یا برخلاف عبارت ۳ بند ۱ ماده ۳ و نیز در ارتباط با بند ۲ ماده ۳، به عنوان صاحب کسب و کار گواهی تست کرونای خود را هفته‌ای دو بار بایگانی نکند.

ماده ۶ شروع لازم‌الاجرا شدن، انقضاء

این بخشنامه از تاریخ ۳ آوریل ۲۰۲۲ به اجرا درآمده و اعتبار آن در تاریخ ۳۰ ژوئیه ۲۰۲۲ به پایان می‌رسد.

مونخ، ۱ آوریل ۲۰۲۲

وزارت سلامت و مراقبت بایرن

وزیر: کلاوس هولچک